

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 marca 2002 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496),
- 2) ustawą z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustaw: o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego, o drogach publicznych, Prawo celne, o ochronie granicy państwowej oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31),
- 3) ustawą z dnia 17 lipca 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 80, poz. 506),
- 4) ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 678),
- 5) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 6) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 czerwca 1999 r. sygn. akt K. 34/98 (Dz. U. Nr 86, poz. 964),
- 7) ustawą z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. Nr 93, poz. 1063),
- 8) ustawą z dnia 7 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz innych ustaw (Dz. U. Nr 6, poz. 70),
- 9) ustawą z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550),
- 10) ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębior-

biorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24),

- 11) ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877),
- 12) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085),
- 13) ustawą z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368),
- 14) ustawą z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 154, poz. 1800),
- 15) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 90—92 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433), które stanowią:

„Art. 90. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50) w art. 3 w ust. 1 w pkt 5 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

«c) umowy sprzedaży osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, których stroną jest Wojskowa Agencja Mieszkaniowa.»

Art. 91. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25) w art. 17 w ust. 1 po pkt 4h dodaje się pkt 4i w brzmieniu:

«4i) dochody Wojskowej Agencji Mieszkaniowej uzyskane z gospodarki zasobami mieszkaniowymi i z innych źródeł — w części przeznaczony na cele związane z budownictwem i gospodarką zasobami mieszkaniowymi oraz internatowo-hotelowymi,».

Art. 92. W ustawie z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

«2. Przepisów ustawy nie stosuje się, z wyjątkiem rozdziału 6, do lokali mieszkalnych będących w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Sprawiedliwości w zakresie Służby Więziennej.»;

- 2) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45—47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 106, poz. 488).”;

- 3) art. 9 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustaw: o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego, o drogach publicznych, Prawo celne, o ochronie granicy państwowej oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31), który stanowi:

„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 2 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 80, poz. 506), który stanowi:

- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 5) art. 2 i 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 678), które stanowią:
- „Art. 2. Rada Nadzorcza Agencji, powołana przed dniem wejścia w życie ustawy, realizuje zadania do czasu upływu kadencji.”
- „Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 6) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:
- „Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;
- 7) art. 25 ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. Nr 93, poz. 1063), który stanowi:
- „Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 8) art. 9 ustawy z dnia 7 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz innych ustaw (Dz. U. Nr 6, poz. 70), który stanowi:
- „Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 94 lit. a) i c) oraz pkt 96 lit. b), które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r., a także art. 1 pkt 63, pkt 66 oraz pkt 72, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2000 r.”;
- 9) art. 57 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550), który stanowi:
- „Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 10) art. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24), który stanowi:
- „Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 11) art. 15 i 16 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877), które stanowią:
- „Art. 15. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.
- Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 12) art. 62 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085), który stanowi:
- „Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 46 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,
 - 2) art. 46 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;
- 13) art. 15 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), który stanowi:
- „Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 14) art. 45, 48 ust. 1, art. 51 i 53 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 154, poz. 1800), które stanowią:
- „Art. 45. Statuty nadane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu zastąpienia ich statutami nadanymi na podstawie przepisów zmienionych niniejszą ustawą.”
- Art. 48. „1. Kadencja rad nadzorczych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i Agencji Mie-

nia Wojskowego upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 51. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmieniających niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2002 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”

„Art. 53. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 14 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 32 pkt 1 i art. 41, które wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,
- 3) art. 2 pkt 1 lit. b) i pkt 6, art. 5, art. 28 oraz art. 39, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
- 4) art. 12 pkt 2 oraz art. 37 pkt 1—4, pkt 5 w zakresie art. 5 ust. 2, art. 8 ust. 2 i art. 13, oraz pkt 6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,
- 5) art. 25 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;

15) art. 81 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podpo-

ządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253), który stanowi:

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 31, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 52 pkt 12 lit. a), art. 59, art. 62 pkt 1, art. 71 ust. 2 i art. 79, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 3) art. 1 ust. 1 pkt 1, ust. 5 oraz ust. 6 i art. 10 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2002 r.,
- 4) art. 50 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,
- 5) art. 2 ust. 3, art. 25, art. 36 pkt 1, 2 i 4, art. 41, art. 48, art. 52 pkt 5, art. 63 pkt 1 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
- 6) art. 2 ust. 1, art. 14, art. 19 pkt 3, art. 27, art. 33, art. 35, art. 40, art. 46 pkt 1 i 4, art. 52 pkt 2 oraz pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1 pkt 9, art. 54 oraz art. 63 pkt 3 i pkt 9, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”

Marszałek Sejmu: *M. Borowski*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 marca 2002 r. (poz. 368)

USTAWA

z dnia 22 czerwca 1995 r.

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zakwaterowanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, polega na:

- 1) stałym, tymczasowym lub przejściowym rozmieszczeniu:
 - a) żołnierzy i innych osób określonych w ustawie,
 - b)¹⁾ jednostek i instytucji wojskowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,

¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 154, poz. 1800), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

- 2) magazynowaniu lub przechowywaniu urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego

— w budynkach i lokalach oraz na gruntach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie organów wojskowych lub powierzonych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, uzyskanych czasowo na te cele od właściwych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego²⁾, osób prawnych lub fizycznych.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi:

²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 99 pkt 3 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

- 1) normy rozmieszczenia jednostek i instytucji wojskowych oraz innych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, a także urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego,
- 2) sposób zarządzania budynkami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie Sił Zbrojnych,
- 3) właściwość organów wojskowych w sprawach związanych z zakwaterowaniem Sił Zbrojnych,
- 4) (skreślony).³⁾

Art. 2. 1. Starostowie wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej⁴⁾ lub inne organy upoważnione na podstawie odrębnych przepisów, na wniosek organu wojskowego, przekazują mu w zarząd grunty stanowiące własność Skarbu Państwa bez pierwszej opłaty rocznej.

2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w razie gdy organy wojskowe nie dysponują w określonej miejscowości dostateczną ilością gruntów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa w rozumieniu przepisów *o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości*⁵⁾.

3. Lasy stanowiące własność Skarbu Państwa oraz związane z nimi nieruchomości podlegają przekazaniu organom wojskowym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o lasach. Przekazaniu nie podlegają grunty objęte ochroną prawną.

Art. 3. 1. Nieruchomość lub jej część pozostająca w zarządzie organów wojskowych i uznana przez te organy za zbędną na cele obronności i bezpieczeństwa państwa podlega przejściu przez starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾ lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli wskazane zostaną przez jedną ze stron możliwości niezwłocznego zagospodarowania nieruchomości lub jej części.

2. Przejęcie nieruchomości lub jej części, o której mowa w ust. 1, następuje nieodpłatnie, po wykonaniu na koszt jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej następujących czynności:

- 1) oczyszczeniu przekazywanej nieruchomości lub jej części z niewybuchów i niewypałów,
- 2) rekultywacji gruntów,
- 3) rozbiórze obiektów budowlanych, które ze względów technicznych nie nadają się do dalszego użytkowania,
- 4) geodezyjnym rozgraniczeniu przekazywanej części nieruchomości,
- 5) uregulowaniu wszystkich wymaganych z jej tytułu należności na rzecz Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego²⁾, osób prawnych i fizycznych.

3. W razie niemożności zagospodarowania nieruchomości lub jej części w sposób określony w ust. 1, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾ lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych przepisów przejmuje ją z dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, jeżeli wniosek o wygaśnięcie jej zarządu został złożony przez organ wojskowy do dnia 30 czerwca roku poprzedniego.

4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach nieruchomości lub jej część, o której mowa w ust. 3, może być nadal administrowana przez organ wojskowy, nie dłużej jednak niż do końca następnego roku kalendarzowego. Szczegółowe warunki administrowania i tryb przekazywania nieruchomości lub jej części określa umowa zawarta między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾ lub innym organem upoważnionym na podstawie odrębnych przepisów a organem wojskowym. W okresie tym organ wojskowy jest zwolniony z należnych opłat i podatków, jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 5.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, w okresie od dnia złożenia przez organ wojskowy wniosku o wygaśnięcie zarządu nieruchomości lub jej częścią do ustalonej w umowie daty jej przejścia przez starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾ lub inny organ upoważniony na podstawie odrębnych przepisów, nieruchomości ta lub jej część może być udostępniona przez organ wojskowy osobom prawnym lub fizycznym na podstawie umowy najmu lub dzierżawy. Za budynki, lokale lub grunty wynajęte albo wdzierżawione organy wojskowe ponoszą opłaty za zarząd w wysokości 3% ich ceny. Przepisów tych nie stosuje się do lasów, o których mowa w art. 2 ust. 3.

Art. 4. 1. Dowódca jednostki wojskowej może wprowadzić zakaz wstępu na grunty zajęte na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub wykorzystywane na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, w uzgodnieniu z starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾. Zakaz wstępu nie dotyczy pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe” upoważnionych do nadzorowania i wykonywania czynności gospodarczo-leśnych, w zakresie i terminach uzgodnionych z dowódcą jednostki wojskowej.

2. Grunty objęte zakazem wstępu należy oznaczyć w sposób łatwo dostrzegalny.

³⁾ Dodany przez art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o zmianie ustaw: o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego, o drogach publicznych, Prawo celne, o ochronie granicy państwowej oraz o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31), która weszła w życie z dniem 8 lutego 1997 r., a następnie skreślony przez art. 24 ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. Nr 93, poz. 1063), która weszła w życie z dniem 21 grudnia 1999 r.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 99 pkt 1 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵⁾ Obecnie: przepisów o gospodarce nieruchomościami, stosownie do art. 240 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

3. Grunty objęte zakazem wstępu są wojskowymi terenami zamkniętymi w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

4. (skreślony).⁶⁾

Art. 5. (skreślony).⁷⁾

Art. 5^{1.8)} Od decyzji wydawanych przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa przysługuje stronie odwołanie do wojewody.

Rozdział 2

Zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy

Art. 6. 1. Na zakwaterowanie zbiorowe żołnierzy przeznaczają się wspólne kwatery stałe będące pomieszczeniami mieszkalnymi w budynkach położonych na terenach zamkniętych.

2. Zakwaterowanie żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych jest nieodpłatne.

Art. 7. 1. Wspólne kwatery stałe są przeznaczone na zakwaterowanie żołnierzy:

- 1) pełniących zasadniczą służbę wojskową,
- 2) pełniących nadterminową zasadniczą służbę wojskową,
- 3) odbywających przeszkolenie wojskowe,
- 4) odbywających ćwiczenia wojskowe,
- 5) pełniących czynną służbę wojskową jako służbę kandydacką,
- 6) zawodowych lub pełniących okresową służbę wojskową, będących słuchaczami szkół albo innych form szkolenia w wojsku.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi normy zakwaterowania żołnierzy we wspólnych kwaterach stałych.

Rozdział 3

Gospodarowanie zasobami mieszkaniowymi i internatowo-hotelowymi

Art. 8. 1. Tworzy się państwową jednostkę organizacyjną pod nazwą „Wojskowa Agencja Mieszkaniowa”, zwaną dalej „Agencją”.

2.⁹⁾ Nadzór nad działalnością Agencji sprawuje Minister Obrony Narodowej.

⁶⁾ Przez art. 52 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085), która weszła w życie z dniem 1 października 2001 r.

⁷⁾ Przez art. 17 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 99 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

3. Agencja jest państwową osobą prawną.

4.¹⁰⁾ Siedzibą Agencji jest miasto Warszawa.

Art. 9. 1.¹¹⁾ Agencja działa na podstawie ustawy oraz statutu.

1a.¹²⁾ Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, nadaje Agencji statut, który określa jej organizację wewnętrzną.

2. Statut Agencji reguluje w szczególności tworzenie oddziałów rejonowych i terenowych oraz ich szczegółową właściwość rzeczową i terytorialną, a także zasady udzielania pełnomocnictw w zakresie realizacji zadań własnych, jak również system kontroli wewnętrznej.

Art. 10. Organami Agencji są:

- 1) Rada Nadzorcza,
- 2) Prezes,
- 3) dyrektorzy oddziałów rejonowych,
- 4) dyrektorzy oddziałów terenowych.

Art. 11. 1.¹³⁾ Organem nadzorczym Agencji jest Rada Nadzorcza, zwana dalej „Radą”, w skład której wchodzi przewodniczący i czterech członków, w tym przedstawiciele Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.

2.¹³⁾ Przewodniczącemu Rady oraz jej członków powołuje, na okres trzech lat, Minister Obrony Narodowej po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej, po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, może odwołać Radę Nadzorczą Agencji, Przewodniczącemu Rady lub poszczególnych jej członków w czasie trwania kadencji.

3. Rada sprawuje nadzór nad działalnością Agencji, a w szczególności:

- 1)¹⁴⁾ opiniuje wnioski w sprawie powołania lub odwołania Prezesa Agencji,

¹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 68 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 4 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹²⁾ Dodany przez art. 17 pkt 4 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 68 pkt 3 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 10.

- 2) ocenia wykorzystanie środków finansowych, o których mowa w art. 19 ust. 2 pkt 4,
- 3) ocenia roczne plany finansowe oraz sprawozdania z rocznej działalności Agencji,
- 4) przedstawia propozycje dotyczące zakresu i lokalizacji budownictwa mieszkaniowego na potrzeby żołnierzy zawodowych, w uzgodnieniu z właściwymi organami wojskowymi,
- 5)¹⁵⁾ wybiera biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Agencji,
- 6)¹⁵⁾ podejmuje uchwały w sprawie udzielenia Prezesowi Agencji absolutorium z wykonania obowiązków w okresie objętym rocznym sprawozdaniem finansowym.

4.¹⁶⁾ Minister Obrony Narodowej w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o nieudzieleniu absolutorium, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, odwołuje Prezesa Agencji.

Art. 12. 1.¹⁷⁾ Agencją kieruje Prezes powoływany i odwoływany przez Ministra Obrony Narodowej po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

2. Do zadań Prezesa Agencji należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie Agencji na zewnątrz,
- 2) realizowanie zadań Agencji, o których mowa w art. 16,
- 3)¹⁸⁾ w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustalanie rocznego planu finansowego Agencji, kierunków rozdysponowania środków finansowych, a także występowanie z wnioskami do Ministra Obrony Narodowej w sprawie wysokości dotacji budżetowej na realizację zadań określonych w art. 19 ust. 2 pkt 4,
- 4)¹⁸⁾ przedstawianie Radzie Nadzorczej, Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa sprawozdania z rocznej działalności Agencji.

Art. 13. 1. Oddziałami rejonowymi i terenowymi kierują dyrektorzy powoływani i odwoływani przez Prezesa Agencji w uzgodnieniu z właściwymi terytorialnie dowódcami okręgów wojskowych i rodzajów Sił Zbrojnych.

2. Oddziały rejonowe Agencji wykonują zadania własne i zlecone z zakresu administracji rządowej,

związane w szczególności z obrotem i remontami nieruchomości pozostających w zasobach Agencji oraz inwestycjami polegającymi na budownictwie mieszkaniowym.

3. Oddziały terenowe Agencji wykonują zadania własne i zlecone z zakresu administracji rządowej, związane w szczególności z utrzymaniem nieruchomości pozostających w zasobach Agencji, a także z zakwaterowaniem stałym i tymczasowym żołnierzy zawodowych oraz wypłatą świadczeń pieniężnych wynikających z prawa do osobnej kwatery stałej.

4. W ramach wykonywania zadań z zakresu administracji rządowej Prezes Agencji oraz dyrektorzy oddziałów rejonowych i terenowych wydają decyzje administracyjne w sprawach określonych w dalszych przepisach ustawy, na zasadach i w trybie wynikającym z przepisów o postępowaniu administracyjnym.

5. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów o postępowaniu administracyjnym są w stosunku do:

- 1) dyrektorów oddziałów rejonowych Agencji — Prezes Agencji,
- 2) dyrektorów oddziałów terenowych Agencji — dyrektorzy oddziałów rejonowych Agencji.

Art. 14. 1.¹⁹⁾ Skarb Państwa powierza Agencji wykonywanie prawa własności i innych praw rzeczowych na jego rzecz w stosunku do gruntów, budynków i lokali mieszkalnych stanowiących własność Skarbu Państwa:

- 1) wykorzystywanych na zakwaterowanie stałe i tymczasowe żołnierzy zawodowych,
- 2) zajętych pod urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej i społecznej związane z nieruchomościami, o których mowa w pkt 1,
- 3) uznanych za zbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, jeżeli w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są lub mogą być przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe.

2. Agencja gospodaruje nieruchomościami, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości⁵⁾, z wyjątkiem przepisów dotyczących wywłaszczania nieruchomości.

Art. 15. 1. Agencja, obejmując we władanie składniki mienia Skarbu Państwa, o których mowa w art. 14 ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki z nimi związane w stosunku do Skarbu Państwa oraz osób trzecich.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 17 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 17 pkt 5 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 106, poz. 678), która weszła w życie z dniem 26 września 1997 r.

2. Mienie nabyte przez Agencję w celu zapewnienia funkcjonowania Biura Prezesa Agencji oraz oddziałów rejonowych i terenowych stanowi jej własność.

Art. 16. 1. Zadaniem własnym Agencji są w szczególności:

- 1) gospodarowanie powierzonym mieniem Skarbu Państwa w trybie określonym w art. 17,
- 2) obrót nieruchomościami, o których mowa w art. 14 ust. 1, w tym sprzedaż zasobów mieszkaniowych oraz związanej z nimi infrastruktury technicznej i społecznej,
- 3)²⁰⁾ dokonywanie remontów budynków mieszkalnych i internatowo-hotelowych oraz związanej z nimi infrastruktury technicznej i społecznej.

2. Agencja wykonuje powierzone jej przez Ministra Obrony Narodowej zadania zlecone w zakresie gospodarki mieszkaniowej i internatowo-hotelowej oraz wspierania rozwoju budownictwa mieszkaniowego i modernizacji zasobów mieszkaniowych, a w szczególności dotyczące:

- 1) tworzenia warunków sprzyjających racjonalnemu wykorzystaniu zasobów mieszkaniowych i internatowo-hotelowych,
- 2)²¹⁾ planowania i realizowania inwestycji i modernizacji budynków mieszkalnych i internatowo-hotelowych oraz związanej z nimi infrastruktury technicznej,
- 3) wypłacania osobom uprawnionym świadczeń pieniężnych, na które Agencja otrzymuje dotację budżetową,
- 4) przydziału osobnych kwater stałych, o których mowa w art. 30, oraz zawierania umów najmu lokali mieszkalnych i użytkowych,
- 5) innych zadań z zakresu administracji rządowej w sprawach gospodarki mieszkaniowej, określonych w przepisach *o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości*⁵⁾, *o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych*²²⁾ oraz o własności lokali, a także niniejszej ustawy.

Art. 17. Agencja gospodaruje mieniem poprzez:

- 1) sprzedaż osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, na zasadach określonych w rozdziale 6,
- 2)²³⁾ zawieranie umów sprzedaży, dzierżawy, najmu lub użyczenia lokali użytkowych, elementów infra-

struktury technicznej i społecznej oraz innych nieruchomości,

- 3) zlecenie, w trybie określonym w przepisach Kodeksu cywilnego, organom wojskowym i innym osobom prawnym lub fizycznym administrowania całością albo częścią mienia, a także realizacji innych czynności wynikających z zadań Agencji, na podstawie umowy, za wynagrodzeniem, przez czas oznaczony,
- 4) nieodpłatne przekazywanie organom jednostki samorządu terytorialnego²⁾ lub innym osobom prawnym budynków mieszkalnych, w których większość lokali jest zamieszkiwana przez osoby niebędące żołnierzami zawodowymi,
- 5)²⁴⁾ bezprzetargową sprzedaż gruntów spółdzielni lub spółce budownictwa mieszkaniowego, których wyłącznymi członkami lub udziałowcami są osoby uprawnione do przydziału kwatery lub pracownicy wojska spełniający warunki do zawarcia umowy najmu na czas nieoznaczony lokalu mieszkalnego przeznaczonego na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.

Art. 18. 1. (skreślony).²⁵⁾

2.²⁶⁾ Podstawą przekazywania nieruchomości oraz innych składników mienia są protokoły zdawczo-odbiorcze.

3. Protokół zdawczo-odbiorczy powinien zawierać spis przejmowanych nieruchomości wraz z ich częściami składowymi i przynależnościami. Spisu dokonuje się według zasad prowadzenia rachunkowości.

4. Agencja jest obowiązana zawiadomić starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾, w terminie 14 dni, o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.

5. Protokół zdawczo-odbiorczy stanowi podstawę do wydania decyzji o wygaśnięciu zarządu ustanowionego na rzecz organów wojskowych.

6. Z dniem uprawomocnienia się decyzji o wygaśnięciu zarządu nieruchomościami Agencja przejmuje zobowiązania związane z przekazaniem mieniem wraz ze środkami finansowymi przewidzianymi w planie finansowym do końca roku kalendarzowego na utrzymanie przekazanego mienia, kontynuację inwestycji i remontów, wypłatę świadczeń pieniężnych wynikających z ustawy, przypadające w dniu podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 19. 1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

²²⁾ Obecnie: przepisach o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, stosownie do art. 38 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733), która weszła w życie z dniem 10 lipca 2001 r.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

1a.²⁷⁾ Projekt planu finansowego Agencji podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego w trybie określonym w ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1085, Nr 111, poz. 1197 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253).

2. Przychodami Agencji są:

- 1) wpływy z opłat czynszowych za kwatery i lokale mieszkalne oraz za najem i dzierżawę lokali użytkowych, a także dzierżawę gruntów,
- 2) należności z tytułu sprzedaży kwater, lokali mieszkalnych i użytkowych,
- 3) przychody z działalności gospodarczej,
- 4) dotacje budżetowe, ustalane corocznie przez Ministra Obrony Narodowej, na realizację zadań określonych w art. 16 ust. 2 pkt 2, art. 24 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1, art. 35 ust. 2, art. 39 ust. 1, art. 42 ust. 3, art. 48 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 88 ust. 2,
- 5) inne przychody.

3. Agencja prowadzi rachunkowość według zasad określonych w przepisach o rachunkowości.

4. Nadwyżki środków finansowych w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny i przeznaczone są na realizację zadań Agencji.

5. W celu pełnego pokrycia wydatków Agencja może zaciągać kredyty.

6.²⁸⁾ Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki tworzenia funduszy Agencji i sposób prowadzenia gospodarki finansowej Agencji oraz zasady i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności przysługujących Agencji.

²⁷⁾ Dodany przez art. 39 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550), która weszła w życie z dniem 15 lipca 2000 r.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877), który wszedł w życie z dniem 22 sierpnia 2001 r., i ze zmianą wprowadzoną przez art. 17 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

Art. 20. 1. Prezes Agencji określi zasady wynagradzania pracowników Agencji.

2.²⁹⁾ Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie Prezesa Agencji i członków Rady Nadzorczej, stosownie do wyznaczonych im zadań.

3. Żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w Agencji przysługuje uposażenie i świadczenia przewidziane w odrębnych przepisach.

Rozdział 4

Zakwaterowanie stałe żołnierzy zawodowych

Art. 21. 1. Na zakwaterowanie żołnierzy zawodowych, pełniących czynną służbę wojskową jako służbę stałą, są przeznaczone osobne kwatery stałe, zwane dalej „kwaterami”.

2. Kwaterą jest samodzielny lokal mieszkalny w rozumieniu przepisów o *najmie lokali mieszkalnych i dotatkach mieszkaniowych*²²⁾.

3. Kwatera zasiedlona przez osobę inną niż określona w art. 24 ust. 1 stanowi lokal mieszkalny w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Prawo do kwatery przysługuje żołnierzowi zawodowemu od dnia powołania go do czynnej służby wojskowej pełnionej jako służba stała. Prawo to przysługuje również żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu w stan nieczynny.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową w okresie próbnym oraz słuchaczy akademii wojskowych mianowanych w czasie odbywania studiów na pierwszy stopień oficerski. Żołnierzom pełniącym służbę w okresie próbnym prawo do kwatery przysługuje z pierwszym dniem po zakończeniu tego okresu, a absolwentom akademii wojskowych — z dniem wyznaczenia na pierwsze stanowisko służbowe.

3. Żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową jako służbę stałą i innym osobom zajmu-

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877), który wszedł w życie z dniem 22 sierpnia 2001 r.

jącym kierownicze stanowiska w Ministerstwie Obrony Narodowej można przydzielić kwatery funkcyjną na czas zajmowania określonego stanowiska służbowego. Do kwater tych nie stosuje się norm powierzchni mieszkalnej. Żołnierz otrzymujący kwatery funkcyjną może zachować prawo do dotychczas zajmowanej kwatery. Przepisy art. 36 stosuje się odpowiednio.

4. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi wykaz stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funkcyjnych oraz strukturę tych kwater.

5. Kwatery przydziela się w garnizonie, w którym żołnierz pełni służbę, lub za zgodą dowódcy jednostki wojskowej w miejscowości pobliskiej, jeżeli istnieje z niej dogodny dojazd publicznymi środkami transportu do miejsca pełnienia służby.

6. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższego miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższego miejsca zamieszkania. Do czasu tego nie wlicza się dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której żołnierz dojeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

Art. 23.³⁰⁾ 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, zachowuje, z zastrzeżeniem ust. 2, prawo do kwatery, jeżeli nabył uprawnienia do:

- 1) emerytury wojskowej,
- 2) wojskowej renty inwalidzkiej.

2. Żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, jeżeli nie nabył uprawnień do emerytury lub wojskowej renty inwalidzkiej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy z powodu przeniesienia, przekształcenia lub likwidacji jednostki wojskowej, na skutek restrukturyzacji Sił Zbrojnych, zachowuje prawo do zajmowanej kwatery stałej. W tym przypadku przepisu art. 58 ust. 5 nie stosuje się.

3. W razie śmierci:

- 1) żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę stałą, spełniającego warunki wymagane do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej oraz żołnierza, o którym mowa w ust. 2,
- 2) emeryta lub rencisty, o którym mowa w ust. 1

— prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego) nabywają, z zastrzeżeniem ust. 4, wspólnie zamieszkali w kwaterze z żołnierzem, emerytem, rencistą w dniu jego śmierci: małżonek, zstępni, wstępni, osoby przy-

sposabiające i przysposobione oraz osoba, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim.

4. Prawo do kwatery (lokalu mieszkalnego), o którym mowa w ust. 1—3, dotyczy jednej wspólnej kwatery. Warunek nie ma zastosowania do rozwiedzionych małżonków i ich zstępnych, wstępnych, osób przysposabiających albo przysposobianych, o ile zamieszkiwali oni do dnia 1 stycznia 2001 r. w odrębnych kwaterach stałych lub lokalach mieszkalnych.

5. Zachowanie lub nabycie uprawnień do kwatery stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektor oddziału terenowego Agencji na podstawie:

- 1) zaświadczenia o posiadaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 3, wydanego przez wojskowy organ emerytalny,
- 2) zaświadczenia dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełnił służbę do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej,
- 3) zaświadczenia właściwego miejscowo organu ewidencji ludności — w przypadku osób, o których mowa w ust. 4.

Art. 24. 1. Prawo do kwatery realizuje się na wniosek żołnierza zawodowego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 3, jak również osoby, o której mowa w art. 23 ust. 1 i 2, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”, przez:

- 1) przydział kwatery albo
- 2) wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery.

2. Do czasu realizacji prawa do kwatery żołnierz zawodowy otrzymuje:

- 1) świadczenie finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego na zasadach określonych w dalszych przepisach albo
- 2) zakwaterowanie tymczasowe w budynkach lub kwaterach będących w zasobach Agencji.

3. Przydział kwatery może nastąpić wyłącznie w okresie pełnienia zawodowej służby wojskowej jako służby stałej, w tym pozostawania w stanie nieczynnym.

4. Jeżeli do czasu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała żołnierzowi nie przydzielono kwatery lub nie wypłacono ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, z dniem zwolnienia ze służby wypłaca się mu ten ekwiwalent. Przepis art. 47 stosuje się odpowiednio.

Art. 25. 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z czynnej służby wojskowej pełnionej jako służba kontraktowa zachowuje uprawnienia do świadczenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 23 ust. 1 pkt 2. Prawo to przysługuje przez czas posiadania uprawnień do wojskowej renty

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 29.

inwalidzkiej, jednak nie dłużej niż przez okres najmu lokalu mieszkalnego zajmowanego w dniu zwolnienia ze służby kontraktowej.

2. W razie śmierci żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową jako służbę kontraktową, którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową, prawo do świadczenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, nabywają członkowie rodziny uprawnieni do wojskowej renty rodzinnej, jeżeli świadczenie to było wypłacane żołnierzowi przed śmiercią. Prawo to przysługuje przez czas posiadania uprawnień do wojskowej renty rodzinnej po żołnierzu, jednak nie dłużej niż przez okres najmu lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego.

3.³¹⁾ Przepis art. 23 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej kwatery przysługującej żołnierzowi zawodowemu uwzględnia się jego stopień wojskowy lub zajmowane stanowisko służbowe oraz stan rodzinny. Norma powierzchni mieszkalnej przysługująca osobie uprawnionej do kwatery, z jednego tytułu, wynosi 7—10 m².

2. Członkami rodziny żołnierza, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery, są:

- 1) małżonek,
- 2) dzieci własne, przysposobione oraz przyjęte na wychowanie na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego, jak również dzieci małżonka, zwane dalej „dziećmi”, do czasu zawarcia związku małżeńskiego, nie dłużej jednak niż do dnia ukończenia 25 lat życia, chyba że przed tym dniem stały się inwalidami I lub II grupy³²⁾ i nie zawarły związku małżeńskiego. Ograniczenia wieku dziecka lub stanu cywilnego nie stosuje się przy przenoszeniu żołnierza zawodowego do innej miejscowości.

3. Żołnierzowi zawodowemu, który zawarł związek małżeński, przyznaje się powierzchnię mieszkalną według normy przysługującej przyszłemu dziecku, jeżeli on lub małżonek, niezależnie od ich wieku, nie posiada dzieci.

4. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej kwatery uwzględnia się uprawnienia do dodatkowej powierzchni mieszkalnej przyznane na stałe ze względu na stan zdrowia emerytom i rencistom wojskowym do stopnia kapitana włącznie, jak również członkom rodziny żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów wojskowych.

³¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 29.

³²⁾ Obecnie: osobami o całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub osobami o całkowitej niezdolności do pracy, stosownie do art. 10 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1996 r. o zmianie niektórych ustaw o zaopatrzeniu emerytalnym i o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 100, poz. 461), która weszła w życie z dniem 1 września 1997 r.

5. W razie zbiegu uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej przysługującej członkom rodziny, uprawnienie takie może być realizowane tylko w stosunku do jednej osoby.

6. Uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej nie realizuje się, jeżeli liczba pokoi w zajmowanej kwaterze odpowiada liczbie zamieszkujących w tej kwaterze osób uprawnionych i uwzględnionych przy ustalaniu jej powierzchni mieszkalnej, chyba że zajmowana kwatera nie odpowiada minimalnej normie powierzchni mieszkalnej.

7.³³⁾ Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia:

- 1) określi normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobie uprawnionej do kwatery i osobom uwzględnianym przy jej przydziale oraz wykaz chorób uprawniających do przyznania dodatkowej powierzchni mieszkalnej ze względu na stan zdrowia,
- 2) może podwyższyć górną granicę normy, o której mowa w ust. 1.

Art. 27. Przyznanie emerytury wojskowej, wojskowej renty inwalidzkiej lub wojskowej renty rodzinnej w trybie wyjątkowym, przewidzianym w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin, nie powoduje powstania prawa do kwatery ani świadczeń wynikających z tego prawa.

Art. 28. 1. W razie orzeczenia rozvodu małżonków zajmujących kwaterę, mogą oni zamieszkiwać w tej kwaterze, z wyjątkiem kwatery w budynkach, o których mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1—3.

2. W wypadku zajmowania kwatery w budynku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1—3:

- 1) rozwiedzionym małżonkom przysługuje:
 - a) żołnierzowi zawodowemu, emerytowi i renciście wojskowemu — kwatera,
 - b) byłemu małżonkowi osoby określonej pod lit. a) — lokal zamienny w rozumieniu przepisów o *najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych*²²⁾

— zgodnie z uprawnieniami posiadanymi przez nich w dniu uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód,

- 2) rozwiedzionym osobom, innym niż wymienione w art. 24 ust. 1, przysługuje jeden lokal zamienny.

3. Rozwiedzionemu żołnierzowi zawodowemu, emerytowi lub renciście wojskowemu oraz osobie określonej w art. 23 ust. 2, zajmującej, w dniu uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód, kwaterę znajdującą się w budynku innym niż wymieniony w art. 55 ust. 2 pkt 1—3, nie przydziela się nowej kwatery, jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 4.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

4. Jeżeli powierzchnia mieszkalna zajmowanej kwatery jest mniejsza od minimalnej powierzchni przysługującej osobie uprawnionej w dniu uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód, dyrektor oddziału terenowego Agencji przydziela jedną kwaterę, jako lokal zamienny, odpowiadającą ich łącznym uprawnieniom — do dyspozycji rozwiedzionych małżonków albo wypłaca osobie uprawnionej ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, w wysokości odpowiadającej niedoborowi norm powierzchni mieszkalnej.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, zajmowana kwatera może być zamieniona przez strony we własnym zakresie. W takim wypadku dyrektor oddziału terenowego Agencji przydziela kwaterę lub oddaje w najem lokal mieszkalny wskazanej osobie.

6. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe warunki i tryb rozkwatowania osób rozwiedzionych.

Art. 29. 1. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dyrektor oddziału terenowego Agencji może wynająć pracownikowi zatrudnionemu w jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lokal mieszkalny, przeznaczony na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.

2. W sytuacji wyjątkowej lokal mieszkalny, przeznaczony na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych, może być, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, wynajęty innej osobie niż określona w ust. 1.

3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o *najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych*²²⁾, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 30. 1. Decyzję o przydziale kwatery osobie uprawnionej wydaje dyrektor oddziału terenowego Agencji.

2. Z osobami innymi niż wymienione w ust. 1 dyrektor oddziału terenowego Agencji zawiera umowę najmu.

Art. 31. Kwatera lub lokal mieszkalny nie mogą być oddane w podnajem lub użyczenie w całości lub części bez zgody dyrektora oddziału terenowego Agencji.

Art. 32. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji jest obowiązany przekazać kwaterę lub lokal mieszkalny wyremontowane wraz z pomieszczeniami przynależnymi oraz sprawnie działającymi instalacjami i urządzeniami technicznymi należącymi do ich wyposażenia.

2. Przekazanie kwatery lub lokalu mieszkalnego osobie uprawnionej lub najemcy następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny kwatery lub lokalu mieszkalnego oraz stopień zużycia znajdujących się w nich urządzeń technicznych. Protokół ten jest podstawą rozliczeń dokonywanych przy zwolnieniu kwatery lub lokalu mieszkalnego.

3. Osoba zajmująca kwaterę lub lokal mieszkalny ponosi pełne koszty zużycia zamontowanych w nich urządzeń technicznych, z zastrzeżeniem ust. 2.

4. Osoba zajmująca kwaterę lub lokal mieszkalny jest obowiązana używać ich zgodnie z przeznaczeniem i z należytą starannością oraz stosować się do regulaminu porządku domowego.

5. Bez zgody dyrektora oddziału terenowego Agencji nie wolno czynić zmian naruszających strukturę lub konstrukcję kwatery, lokalu mieszkalnego lub budynku.

6. Ulepszenie standardu technicznego kwatery lub lokalu mieszkalnego wymaga zgody dyrektora oddziału terenowego Agencji. Sposób rozliczenia nakładów z tego tytułu określa się w umowie zawartej między osobą uprawnioną lub najemcą a dyrektorem oddziału terenowego Agencji przed dokonaniem robót.

Art. 33. 1. W razie konieczności natychmiastowego usunięcia awarii grożącej bezpośrednio powstaniem znacznych szkód w budynku, osoba uprawniona lub najemca są obowiązani do bezzwłocznego udostępnienia zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego w celu usunięcia awarii.

2. Jeżeli osoba uprawniona lub najemca są nieobecni albo bezzasadnie odmawiają udostępnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego w celu usunięcia awarii, przedstawiciele Agencji mają prawo wejść do kwatery lub lokalu mieszkalnego w obecności wojskowego organu porządkowego.

3. W razie otwarcia kwatery lub lokalu mieszkalnego pod nieobecność pełnoletnich mieszkańców, Agencja jest obowiązana sporządzić protokół z przeprowadzonych czynności oraz zabezpieczyć mieszkanie i znajdujące się w nim mienie do czasu przybycia osoby uprawnionej lub najemcy.

Art. 34. 1. Osoby zajmujące kwaterę lub lokal mieszkalny są obowiązane udostępnić je Agencji, w uzgodnionym terminie, w celu dokonania przeglądu technicznego albo napraw obciążających Agencję lub osobę uprawnioną, lub najemcę, jeżeli mimo uprzedniego wezwania nie dokonali oni napraw w wyznaczonym terminie.

2. Po zakończeniu naprawy Agencja jest obowiązana doprowadzić kwaterę lub lokal mieszkalny do stanu, w jakim znajdowały się one w chwili udostępnienia. Nie dotyczy to wypadków, w których dokonanie naprawy obciążało osoby uprawnione lub najemców.

3. Jeżeli rodzaj naprawy tego wymaga, a konieczność naprawy nie powstała z winy mieszkańców kwatery lub lokalu mieszkalnego, powinni oni opróżnić kwaterę lub lokal mieszkalny i przenieść się na koszt Agencji do wskazanego im na oznaczony i podany do wiadomości czas trwania remontu, nie dłużej jednak niż rok, innego lokalu zamiennego.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 3, dyrektor oddziału terenowego Agencji może proponować

i, za zgodą osoby uprawnionej lub najemcy, przydzielić na stałe inną kwatery lub lokal mieszkalny odpowiadające uprawnieniom tej osoby.

5. Właściciel lokalu mieszkalnego, znajdującego się w budynku będącym w zasobach Agencji, jest obowiązany udostępnić lokal w celu wykonania napraw obciążających Agencję lub usunięcia awarii. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Koszty naprawy uszkodzeń powstałych w kwaterze lub lokalu mieszkalnym albo w urządzeniach służących do wspólnego użytku mieszkańców obciążają osobę uprawnioną lub najemcę, jeżeli uszkodzenia powstały z ich winy. Odpowiedzialność osoby uprawnionej i najemcy oraz pełnoletnich osób stale z nimi zamieszkujących jest solidarna.

Art. 35. 1. Agencja jest obowiązana zapewnić sprawne działanie znajdujących się w budynku instalacji i urządzeń technicznych oraz pomieszczeń służących do wspólnego użytku mieszkańców.

2. Agencja wykonuje remont kwatery lub lokalu mieszkalnego tylko przy ich ponownym zasiedlaniu. Za wykonane roboty malarskie i konserwacyjne, na wniosek osoby uprawnionej lub najemcy, dyrektor oddziału terenowego Agencji wypłaca ekwiwalent konserwacyjny.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z *Ministrem Finansów*³⁴⁾, w drodze rozporządzenia, określi wysokość oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania i wypłacania ekwiwalentu konserwacyjnego.

Art. 36. 1.³⁵⁾ Osoby, które zajmują kwatery lub lokale mieszkalne na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu w budynkach pozostających w zasobach Agencji, jednostek samorządu terytorialnego²⁾ lub Skarbu Państwa, uiszczają czynsz i opłaty za świadczenia uzyskiwane od wynajmującego w wysokościach, terminach i na zasadach obowiązujących dla lokali mieszkalnych stanowiących własność Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 44 ust. 1.

2. Osoba uprawniona zajmująca kwatery w budynku stanowiącym własność osoby fizycznej lub prawnej albo w budynku, w którym część lokali mieszkalnych

została wykupiona, uiszcza czynsz i opłaty Agencji według zasad określonych w ust. 1. Agencja wnosi stosowne należności na rzecz właściciela lub zarządcy tego budynku.

Art. 37. 1.³⁶⁾ Czynsz i opłaty z tytułu zajmowania kwatery lub lokalu mieszkalnego, nieuiszczone w ustalonym terminie płatności, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściąganiu na podstawie tytułu wykonawczego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Za zapłatę czynszu i opłat z tytułu zajmowania kwatery lub lokalu mieszkalnego odpowiadają solidarnie pełnoletnie osoby stale w niej zamieszkujące.

Art. 38. 1. Osobom, które nie uiszczają czynszu i opłat z tytułu zajmowania kwatery lub lokalu mieszkalnego przez łączny okres dłuższy niż trzy miesiące, dyrektor oddziału terenowego Agencji wskazuje inną kwatery lub lokal mieszkalny.

2. W wypadku odmowy przyjęcia wskazanej kwatery lub lokalu mieszkalnego i dalszego niewnoszenia czynszu i opłat przez kolejne trzy miesiące, dyrektor oddziału terenowego Agencji zarządza przymusowe przekwaterowanie tych osób wraz z wszystkimi wspólnie zamieszkującymi osobami do lokalu socjalnego w rozumieniu przepisów o *najmie lokali mieszkalnych i dotatkach mieszkaniowych*²²⁾ albo do kwatery zastępczej, o której mowa w art. 50 ust. 3 i 4. Przepis art. 45 stosuje się odpowiednio.

Art. 39. 1. Osobom uprawnionym, niezależnie od rodzaju zajmowanego lokalu mieszkalnego, przysługuje równoważnik mieszkaniowy.

2. Równoważnik nie przysługuje osobom, które skorzystały z ekwiwalentu pieniężnego (pomocy finansowej), o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, albo nabyły zajmowaną kwatery w trybie art. 58.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z *Ministrem Finansów*³⁴⁾, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady ustalania wysokości i tryb przyznawania równoważnika mieszkaniowego.

Art. 40. 1. Osobom uprawnionym nie przydziela się kwatery w wypadku:

- 1) wypłacenia ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2,
- 2) udzielenia pomocy finansowej na budownictwo mieszkaniowe na podstawie dotychczasowych przepisów,
- 3) określonym w art. 24 ust. 4.

2. Jeżeli osobie uprawnionej lub jej małżonkowi przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego albo są oni właścicielami domu mieszkalnego lub

³⁴⁾ Obecnie: ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, stosownie do art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

lokalu mieszkalnego nabytego bez pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, prawo do kwatery tej osoby realizuje się poprzez wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego określonego w art. 24 ust. 1 pkt 2.

Art. 41. 1. Żołnierz zawodowy i osoby wspólnie z nim zamieszkujące są obowiązane przekazać do dyspozycji Agencji dotychczas zajmowaną kwaterę, jeżeli żołnierz:

- 1) otrzymał ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z kwatery,
- 2) otrzymał pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe, udzieloną na podstawie dotychczasowych przepisów; przepis art. 47 ust. 8 stosuje się odpowiednio,
- 3) został przeniesiony do innej miejscowości i przydzielono mu w tej lub pobliskiej miejscowości kwaterę lub kwaterę zastępczą,
- 4) został przeniesiony do innej jednostki wojskowej lub na inne stanowisko służbowe w tej samej miejscowości, a zajmowana dotychczas kwatera była przydzielona na czas zajmowania odpowiedniego stanowiska służbowego, w tym również w trybie art. 22 ust. 3, lub w wypadku pełnienia służby w określonej jednostce wojskowej i gdy przydzielono mu inną kwaterę odpowiadającą jego uprawnieniom,
- 5) został zwolniony z zawodowej służby wojskowej, a kwaterę przydzielono mu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów tylko na czas pełnienia służby w tej miejscowości,
- 6) zajmuje kwaterę znajdującą się w budynku o charakterze użytkowym albo w budynku przeznaczonym do rozbiórki lub przebudowy i przydzielono mu inną kwaterę, odpowiadającą jego uprawnieniom,
- 7) zajmuje kwaterę znajdującą się w budynku stanowiącym własność osoby prawnej lub fizycznej i przydzielono mu inną kwaterę, odpowiadającą jego uprawnieniom,
- 8) posiada on i jego małżonek oddzielne kwatery, z których jedna odpowiada co najmniej ich uprawnieniom; w takim wypadku przysługuje im prawo wyboru kwatery,
- 9) otrzymał kwaterę odpowiadającą jego uprawnieniom w wypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 lit. a),
- 10)³⁷⁾ wypowiedział stosunek służbowy w okresie służby obowiązkowej, chyba że zachował prawo do kwatery na podstawie art. 23 ust. 1,

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. a) tiret pierwsze ustawy, o której mowa w przypisie 19.

11)³⁸⁾ nabył grunt w trybie określonym w art. 17 pkt 5.

2. Osoba, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub 2, jest obowiązana przekazać do dyspozycji Agencji dotychczas zajmowaną kwaterę, jeżeli:

- 1)³⁹⁾ występują odpowiednio okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 5—9 lub 11,
 - 2) zajmowana kwatera znajduje się w budynku, o którym mowa w art. 55 ust. 2, a osobie tej przydzielono kwaterę odpowiadającą jej uprawnieniom.
3. Osoby inne niż wymienione w ust. 1 i 2, zajmujące lokale mieszkalne w zasobach Agencji, są obowiązane przekazać do jej dyspozycji te lokale w razie posiadania lub uzyskania przez nie albo ich małżonków innego lokalu mieszkalnego.

4. (skreślony).⁴⁰⁾

5. W stosunku do osób, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub 2, przepis *ust. 4*⁴⁰⁾ stosuje się odpowiednio, niezależnie od miejscowości, w której posiadają lokal.

Art. 42. 1. W wypadkach określonych w art. 38, 41, 43 i 44 dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzje o zwolnieniu kwatery lub wypowiedzi umowy najmu.

2. W wypadku gdy żołnierz buduje lub remontuje dom mieszkalny, decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczące wypadków określonych w art. 41 ust. 1 pkt 1 lub 2, mogą być wydane po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 47 ust. 1.

3. Koszty przekwaterowania w wypadkach określonych w art. 41 ust. 1 pkt 6 i 7 ponosi Agencja.

4.⁴¹⁾ Po uprawomocnieniu się decyzji lub upływie terminu wypowiedzenia, o których mowa w ust. 1, dyrektor oddziału terenowego Agencji zarządza przymusowe przekwaterowanie.

Art. 43. 1. Jeżeli osoba zwalniana kwaterę lub lokal mieszkalny pozostawi w nich osoby wspólnie zamieszkujące, dyrektor oddziału terenowego Agencji zwraca do dobrowolnego opuszczenia zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego w wyznaczonym ter-

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. a) tiret drugie ustawy, o której mowa w przypisie 19.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁴⁰⁾ Skreślony przez art. 17 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴¹⁾ Utracił moc z dniem 22 października 1999 r. w zakresie, w jakim upoważnia on dyrektora oddziału terenowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, po upływie terminu wypowiedzenia umowy najmu, do zarządzenia przymusowego przekwaterowania byłego najemcy bez uprzedniego uzyskania w tej sprawie prawomocnego wyroku sądowego, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 czerwca 1999 r. sygn. akt K. 34/98 (Dz. U. Nr 86, poz. 964).

minie, a następnie zarządza przymusowe przekwaterowanie pozostawionych osób do nowego miejsca zamieszkania tej osoby, na jej koszt.

2. W wypadku przeniesienia żołnierza zawodowego do innej miejscowości i przydzielenia mu tam kwatery, jeżeli dotychczas zamieszkujące osoby nie przenoszą się wraz z nim i utraciły uprawnienie do powierzchni mieszkalnej przydzielonej kwatery, dyrektor oddziału terenowego Agencji przydziela im lokal socjalny.

Art. 44. 1.⁴²⁾ Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała, którzy nie zachowują prawa do kwatery, członkowie rodzin zmarłych żołnierzy oraz emerytów i rencistów wojskowych, którzy nie nabywają prawa do kwatery, oraz inne osoby, których prawo do kwatery wygasło, mogą zamieszkiwać w dotychczasowym lokalu na podstawie umowy najmu zawartej z dyrektorem oddziału terenowego Agencji. Osoby te wnoszą opłaty odpowiadające kosztom eksploatacji i remontów lokalu mieszkalnego w tym budynku. Jeżeli osoby te odmawiają zawarcia umowy, podlegają przymusowemu przekwaterowaniu do lokalu socjalnego na ich koszt.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zajmujące lokal mieszkalny w budynku określonym w art. 55 ust. 2 pkt 1—3, podlegają przymusowemu przekwaterowaniu do lokalu zamiennego.

3.⁴³⁾ Członkowie rodzin zmarłych żołnierzy zawodowych oraz emerytów i rencistów wojskowych, którzy nie nabyli prawa do kwatery, wnoszą opłaty, o których mowa w ust. 1, po upływie jednego roku od daty śmierci osoby uprawnionej.

Art. 45. 1.⁴⁴⁾ Przymusowego przekwaterowania z lokali pozostających w zasobach Agencji dokonuje organ egzekucyjny na wniosek dyrektora oddziału terenowego Agencji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2.⁴⁵⁾ Egzekucja wydatków związanych z przekwaterowaniem, o którym mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 46. 1. W stosunku do najemców, którzy wykarczają w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, dyrektor oddziału terenowego Agencji może, za wypowiedzeniem, rozwiązać umowę najmu,

zapewniając lokal socjalny, albo wystąpić do sądu o pozbawienie prawa zajmowania tego lokalu mieszkalnego.

2. W razie samowolnego zajęcia kwatery przedstawiciel Agencji w asyście wojskowego organu porządkowego lub policji dokonuje usunięcia osób, które zajęły kwaterę, na ich koszt bez obowiązku dostarczenia lokalu mieszkalnego.

Art. 47. 1. Ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, wypłaca się na podstawie umowy zawartej między dyrektorem oddziału rejonowego Agencji a osobą uprawnioną.

2. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego wynosi 3% wartości przysługującej kwatery za każdy rok podlegający zaliczeniu do wystługi lat, od której jest uzależniona wysokość uposażenia według stopnia wojskowego. Wartość przysługującej kwatery stanowi iloczyn maksymalnej powierzchni mieszkalnej należnej osobie uprawnionej do kwatery w dniu przyznania ekwiwalentu przez wskaźnik 1,66 i cenę 1 m² powierzchni użytkowej kwatery. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego nie może być niższa niż 65% i wyższa niż 80% wartości przysługującej kwatery.⁴⁶⁾

3.⁴⁷⁾ Dla osób, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 3, przyjmuje się wystugę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub śmierci żołnierza zawodowego.

4. Cenę 1 m² powierzchni użytkowej kwatery ustala się według średnich cen rynkowych zakupu lokalu mieszkalnego w danym garnizonie w dniu przyznania ekwiwalentu.

5. Ekwiwalent pieniężny wypłaca się według średniej ceny rynkowej 1 m² powierzchni użytkowej, w miejscowości pełnienia służby lub zamieszkania, chyba że osoba uprawniona, o której mowa w art. 23 ust. 1 i 2, udokumentuje zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w innej miejscowości. W takim wypadku ekwiwalent wypłaca się według cen stosowanych w tej miejscowości.

6. Wypłacony ekwiwalent pieniężny podlega zabezpieczeniu do czasu, gdy żołnierz spełni warunki do uzyskania świadczeń emerytalnych.

7.⁴⁸⁾ Żołnierz zawodowy, który otrzymał ekwiwalent pieniężny i został zwolniony z zawodowej służby wojskowej bez zachowania prawa do kwatery, jest obowiązany, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2, zwrócić otrzymany ekwiwalent według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, w wypadku zwolnienia:

⁴²⁾ Zdanie drugie dodane przez art. 1 pkt 14 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁴⁴⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), która weszła w życie z dniem 30 listopada 2001 r.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 7 ustawy, o której mowa w przypisie 44.

⁴⁶⁾ Zdanie ostatnie w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁴⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁴⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

- 1) w okresie służby obowiązkowej — w całości,
- 2) po tym okresie — za lata kalendarzowe brakujące do nabycia uprawnień emerytalnych.

8. Zwrot ekwiwalentu pieniężnego w innych wypadkach niż określone w ust. 7 nie daje osobie, która z niego skorzystała, prawa do przydziału kwatery, choćby nawet żołnierz został przeniesiony do innej miejscowości.

9.⁴⁹⁾ Ekwiwalent pieniężny nie przysługuje osobie uprawnionej, która:

- 1) zajmuje lokal mieszkalny w zasobach jednostki samorządu terytorialnego²⁾ lub pracodawcy⁵⁰⁾, jeżeli lokalu tego nie przekaze do dyspozycji jednostki samorządu terytorialnego²⁾ lub pracodawcy⁵⁰⁾,
- 2) zamieniła zajmowaną kwaterę z osobą nieuprawnioną,
- 3) skorzystała z uprawnień, o których mowa w art. 28 ust. 3 lub 4.

10.⁵¹⁾ Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery.

Art. 48. 1. Żołnierze zawodowi zamieszkujący, za zgodą dowódcy jednostki, w innej miejscowości i dojeżdżający do miejscowości, w której stale pełnią służbę, otrzymują zwrot kosztów dojazdu najdogodniejszym publicznym środkiem transportu, jeżeli organy wojskowe nie wykupiły uprawnień do bezpłatnych przejazdów tym środkiem.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady oraz tryb zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości, w której pełnią służbę żołnierze zawodowi.

Rozdział 5

Zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych

Art. 49. 1. Świadczenie finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego przysługuje:

- 1) żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej:
 - a) posiadającemu członków rodziny, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej mu powierzchni mieszkalnej kwatery, jeżeli Agencja nie może mu przydzielić odpowiedniej kwatery

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁵⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 99 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 19.

lub zapewnić tymczasowego zakwaterowania z rodziną,

- b) nieposiadającemu członków rodziny, jeżeli Agencja nie może mu przydzielić odpowiedniej kwatery lub zapewnić zakwaterowania w internacie;
- 2) żołnierzowi zawodowemu w służbie kontraktowej posiadającemu członków rodziny w rozumieniu art. 26 ust. 2.

2. Warunkiem przyznania świadczenia finansowego jest:

- 1) zawarcie umowy najmu lokalu z właścicielem lub umowy podnajmu z najemcą,
- 2) zwolnienie przez żołnierza zawodowego dotychczas zajmowanej kwatery, jeżeli ją posiada.

3. Świadczenie finansowe nie przysługuje żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej, jeżeli otrzymał ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2.

4. Wysokość świadczenia finansowego określa się na podstawie średnich kosztów najmu w danym garnizonie lokalu mieszkalnego odpowiadającego uprawnieniom żołnierza. Koszty najmu pomniejsza się o należność, jaką uiszczalby żołnierz, gdyby ten lokal był kwaterą, nie więcej jednak niż wynika to z umowy.

5. Decyzję o przyznaniu i wysokości świadczenia finansowego podejmuje, na wniosek żołnierza, dyrektor oddziału terenowego Agencji.

6. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady ustalania wysokości oraz tryb przyznawania świadczenia finansowego.

Art. 50. 1. Na zakwaterowanie tymczasowe przeznacza się:

- 1) internaty garnizonowe,
- 2) kwatery zastępcze,
- 3) inne pomieszczenia mieszkalne.

2. Internat garnizonowy jest to wyodrębniony budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość, przeznaczony na zakwaterowanie tymczasowe.

3. Kwaterą zastępczą jest kwatera o powierzchni mieszkalnej mniejszej od minimalnej normy tej powierzchni przysługującej żołnierzowi zawodowemu.

4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach kwatery o niskim standardzie technicznym i użytkowym mogą być przydzielane jako kwatery zastępcze, również w razie przekroczenia normy, o której mowa w ust. 3.

Art. 51. 1. Uprawnienie do zakwaterowania tymczasowego w internacie garnizonowym, bez członków rodziny, przysługuje:

- 1) żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej, w tym pełniącemu ją w okresie próbnym,
- 2) żołnierzowi zawodowemu w służbie kontraktowej,
- 3) żołnierzowi odbywającemu okresową służbę wojskową,
- 4) pracownikowi wojska zamieszkałemu w miejscowości dalszej niż pobliska.

2. Uprawnienie określone w ust. 1 nie przysługuje, jeżeli żołnierz lub członek jego rodziny uwzględniany przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery zajmuje w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej kwaterę albo inny lokal mieszkalny.

3. Uprawnienie do zakwaterowania w internacie przysługuje przez czas pełnienia służby w garnizonie, nie dłużej jednak niż do 30 dni od daty doręczenia prawomocnej decyzji o przydziale kwatery lub uzyskania innego lokalu mieszkalnego.

4. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może, w miarę istniejących możliwości, zakwaterować w internacie garnizonowym dziecko osoby uprawnionej do kwatery lub pracownika wojska, pobierające naukę poza miejscem zamieszkania, niebędącym miejscowością pobliską.

Art. 52. 1. W wypadku niemożliwości zapewnienia żołnierzowi miejsca w internacie, dyrektor oddziału terenowego Agencji kwatruje uprawnionego żołnierza w kwaterze zastępczej lub w innym pomieszczeniu mieszkalnym.

2. Na wniosek żołnierza zawodowego w służbie stałej, uprawnionego do zakwaterowania w internacie, dyrektor oddziału terenowego Agencji może tymczasowo zakwaterować go, wraz z członkami rodziny uwzględnianymi przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery, w kwaterze zastępczej.

3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może, w miarę posiadanych możliwości, zakwaterować żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej, posiadającego członków rodziny, w innym pomieszczeniu mieszkalnym wykorzystywanym na zakwaterowanie tymczasowe.

Art. 53. 1.⁵²⁾ Zakwaterowanie tymczasowe jest odpłatne. Z opłaty są zwolnieni żołnierze, którzy posiadają członków rodziny w rozumieniu art. 26 ust. 2 i pełnią obowiązki służbowe w miejscowości dalszej niż pobliska. Pozostali żołnierze wnoszą opłaty w wysokości 50% kosztów utrzymania powierzchni użytkowej zajmowanej w danym internacie.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

2.⁵³⁾ Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zakwaterowania tymczasowego i odpłatności za to zakwaterowanie, a także przeznaczania kwater i innych pomieszczeń mieszkalnych na zakwaterowanie tymczasowe, z uwzględnieniem wysokości opłat obowiązujących za zakwaterowanie w danej miejscowości, wyposażenia lokali oraz czasu pobytu w lokalu.

Art. 54. 1. Agencja, w miarę potrzeby, prowadzi hotele garnizonowe przeznaczone na krótkotrwałe zakwaterowanie tymczasowe żołnierzy zawodowych i pracowników wojska, związane z czasowym wykonywaniem obowiązków służbowych w danej miejscowości lub pobycem tych żołnierzy lub pracowników w danej miejscowości z innego powodu, jak również na zakwaterowanie czasowe innych osób.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb tworzenia, prowadzenia i likwidacji hoteli garnizonowych.

Rozdział 6

Sprzedaż osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych

Art. 55. 1. Sprzedaż kwater lub lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach będących w zasobach Agencji następuje na zasadach obowiązujących przy sprzedaży lokali mieszkalnych Skarbu Państwa, ze zmianami wynikającymi z przepisów ustawy.

2. Nie podlegają sprzedaży kwatery lub lokale mieszkalne:

- 1) znajdujące się w budynkach położonych na wojskowych terenach zamkniętych,
- 2) przeznaczone, na podstawie decyzji dyrektora oddziału rejonowego Agencji, na zakwaterowanie całości lub części kadry określonej jednostki wojskowej,
- 3) funkcyjne,
- 4) w okresie trzech lat od daty oddania budynku do eksploatacji.

Art. 56. 1. Prawo do nabycia zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego przysługuje:

- 1) osobom uprawnionym, które zajmują kwaterę na podstawie decyzji o przydziale,
- 2)⁵⁴⁾ pracownikom wojska lub byłym pracownikom wojska, z wyjątkiem pracowników, którym przy-

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24), która weszła w życie z dniem 7 lutego 2001 r.

dzielono lokal mieszkalny na czas pracy na określonym stanowisku,

2a)⁵⁵⁾ osobom innym, niż wymienione w pkt 1 i 2, które zajmują lokal mieszkalny na podstawie decyzji o przydziale lokalu lub umowy najmu na czas nieoznaczony,

3)⁵⁶⁾ w razie śmierci uprawnionych osób, o których mowa w pkt 2, ich zstępnym, wstępnym, pełnoletniemu rodzeństwu, osobom przysposabiającym albo przysposobionym oraz osobie, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim, o ile w chwili śmierci mieszkały stale z pracownikiem lub byłym pracownikiem.

2. Osoba, która z mocy przepisów prawa jest obowiązana zwolnić zajmowaną kwaterę lub lokal mieszkalny, nie jest uprawniona do nabycia tej kwatery lub lokalu mieszkalnego.

3.⁵⁷⁾ Kwatery lub lokale mieszkalne mogą być zbywane pod rygorem nieważności, wyłącznie na zasadach określonych w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 1.

Art. 57. 1. Sprzedaży kwater lub lokali mieszkalnych dokonuje w drodze umowy dyrektor oddziału rejonowego Agencji, na wniosek osoby uprawnionej lub najemcy, jeżeli kwatera lub lokal mieszkalny jest położony w budynku wytypowanym do sprzedaży.

2. Dyrektor oddziału rejonowego Agencji ustala wykazy budynków, w których kwatery lub lokale mieszkalne są przeznaczone do sprzedaży.

Art. 58. 1.⁵⁸⁾ Sprzedaż kwatery lub lokalu mieszkalnego następuje po cenie ustalonej na podstawie wartości rynkowej określonej przez rzeczoznawcę majątkowego, z tym że przy ustalaniu ceny nie uwzględnia się wartości ulepszeń dokonanych przez osobę zajmującą kwaterę (lokal mieszkalny).

2.⁵⁹⁾ Cenę sprzedaży dla osoby uprawnionej pomniejsza się łącznie o:

⁵⁵⁾ Dodany przez art. 9 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 54.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 2 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 54, i ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 7 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 11 pkt 7 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 19, i ze zmianami wprowadzonymi przez art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 7 stycznia 2000 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz innych ustaw (Dz. U. Nr 6, poz. 70), która weszła w życie z dniem 15 lutego 2000 r., i przez art. 9 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 54.

⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 3 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 54, i ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 8 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

1) 6% za każdy rok podlegający zaliczeniu do wystugi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia według stopnia wojskowego,

2) 3% za każdy rok zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu

— przy czym łączna obniżka nie może przekroczyć 95% tej ceny.

2a. (skreślony).⁶⁰⁾

3.⁶¹⁾ Kwota odpowiadająca wysokości pomniejszenia, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 75% ceny sprzedaży, z tym że do czasu spełnienia przez żołnierza warunków uzyskania świadczeń emerytalnych kwota ta podlega zabezpieczeniu.

4.⁶²⁾ W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz art. 23 ust. 1—4, przyjmuje się wystugę lat ustaloną na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub na dzień śmierci żołnierza zawodowego, a za okres zajmowania kwatery (lokalu mieszkalnego) — okres faktycznego zamieszkania tych osób w tej kwaterze (lokalu mieszkalnym).

5. W wypadku zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej bez zachowania prawa do kwatery, który nabył zajmowaną kwaterę na warunkach określonych w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepis art. 47 ust. 7.

6. Na wniosek nabywcy kwatery lub lokalu mieszkalnego należność z tytułu sprzedaży może być rozłożona na raty roczne w okresie do 5 lat, według zasad określonych w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

7.⁶³⁾ Jeżeli nabywca kwatery lub lokalu mieszkalnego dokona jednorazowej pełnej wpłaty należności z tytułu nabycia, uzyskuje bonifikatę w wysokości 5% ceny ustalonej na podstawie wartości rynkowej wyznaczanej przez rzeczoznawcę majątkowego, jednak łączna wysokość pomniejszenia nie może przekroczyć 95% ceny sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego.

7a. (skreślony).⁶⁴⁾

⁶⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 19, a następnie skreślony przez art. 9 pkt 3 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 54.

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 3 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 54.

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 8 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁶³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 19, i ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 8 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁶⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. e) ustawy, o której mowa w przypisie 19, a następnie skreślony przez art. 11 pkt 8 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

8.⁶⁵⁾ Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady i tryb sprzedaży osobnych kwater stałych i lokali mieszkalnych, z uwzględnieniem w szczególności opracowywania przez dyrektorów oddziałów rejonowych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej planów sprzedaży kwater i lokali mieszkalnych, sposobu rozliczenia zaliczki wpłacanej przez osoby zainteresowane wykupem mieszkania, określenia przypadków, w których następuje odmowa zawarcia umowy kupna-sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego, spłaty należności w przypadku sprzedaży nabytej kwatery lub lokalu mieszkalnego obciążonych hipoteką i oddawania nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste oraz opłaty z tego tytułu.

Art. 59.⁶⁶⁾ 1.⁶⁷⁾ W przypadku nabycia lokalu przez osoby, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2, 2a oraz 3, cenę ustaloną na podstawie wartości rynkowej wyszacowanej przez rzeczoznawcę pomniejsza się o ulgi, jakie stosuje się przy sprzedaży najemcom mieszkań zakładowych na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 102, poz. 1118).

2.⁶⁸⁾ Dla potrzeb stosowania ustawy, o której mowa w ust. 1, za okres pracy, od którego uzależniona jest wysokość ulgi, przyjmuje się okres pracy pracownika wojska lub byłego pracownika w jednostkach organizacyjnych Sił Zbrojnych, natomiast za okres najmu lokalu mieszkalnego, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi, okres jego faktycznego zamieszkania przez pracownika wojska lub byłego pracownika w zajmowanym lokalu mieszkalnym.

3.⁶⁹⁾ Na wniosek osoby, która jest małżonkiem, zstępnym, wstępnym, osobą przysposabiającą albo przysposobioną, oraz osoby, która pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim z pracownikiem wojska lub byłym pracownikiem, zalicza się według jego wyboru jako okres pracy lub najmu, od którego uzależniona jest wysokość przysługującej ulgi przy zakupie zajmowanego lokalu mieszkalnego, okres pracy lub najmu pracownika lub byłego pracownika, o którym mowa w ust. 2, jeżeli jest on korzystniejszy.

Art. 60. 1. Do czasu przekazania nabywcom kwater lub lokali mieszkalnych budynku mieszkalnego wraz

z gruntem i związaną z nim infrastrukturą techniczną stosuje się przepisy o własności lokali.

2.⁷⁰⁾ W wypadku utworzenia przez nabywców spółdzielni lub wspólnoty mieszkaniowej, dyrektor oddziału rejonowego Agencji może przekazać, w drodze umowy, nieodpłatnie na ich własność urządzenia wchodzące w skład infrastruktury technicznej związanej z budynkami.

3. Spółdzielni, o której mowa w ust. 2, przysługuje dotacja z budżetu państwa na częściowe pokrycie kosztów związanych z dostawą energii cieplnej na potrzeby centralnego ogrzewania i ciepłej wody, na zasadach określonych w przepisach dla spółdzielni mieszkaniowych.

Art. 61. Osoby, które stały się właścicielami kwater lub lokali mieszkalnych, ponoszą koszty utrzymania nabytego lokalu mieszkalnego na zasadach określonych w przepisach o własności lokali.

Rozdział 7

Zakwaterowanie przejściowe

Art. 62. 1. Zakwaterowanie przejściowe następuje w razie konieczności czasowego rozmieszczenia jednostek wojskowych, żołnierzy i pracowników wojska zatrudnionych w tych jednostkach oraz osób towarzyszących Siłom Zbrojnym, a także magazynowania lub przechowywania urządzeń, uzbrojenia, środków materiałowych i sprzętu wojskowego — poza budynkami, lokalami i gruntami przeznaczonymi na zakwaterowanie stałe.

2. Zakwaterowanie przejściowe następuje w szczególności w razie:

- 1) ćwiczeń, przemarszów lub przewozów wojska,
- 2) podróży służbowych lub czasowego wykonywania obowiązków przez żołnierzy i pracowników wojska poza stałym miejscem służby lub pracy,
- 3) wprowadzenia stanu wyjątkowego lub wojennego, ogłoszenia mobilizacji albo w czasie wojny.

Art. 63. Zajęciu na zakwaterowanie przejściowe podlegają nieruchomości Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego²⁾, a w szczególnych wypadkach nieruchomości będące własnością innych osób prawnych lub fizycznych.

Art. 64. 1. Nie podlegają zajęciu na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości:

- 1) Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej,

⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 8 lit. e) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 54.

⁶⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 9 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁶⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 9 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁶⁹⁾ Dodany przez art. 11 pkt 9 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 29.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

- 2) państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania szczególnie ważne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa,
 - 3) objęte ochroną ogólną w rozumieniu Konwencji haskiej z dnia 14 maja 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego; zajęcie tych nieruchomości może nastąpić jedynie za zgodą właściwego organu służby konserwatorskiej,
 - 4) oznakowane i objęte ochroną w rozumieniu Protokołu dodatkowego do Konwencji genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r. o ochronie ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych — przeznaczone do ochrony ludności cywilnej,
 - 5) szkół wyższych lub jednostek badawczo-rozwojowych,
 - 6) przeznaczone do wykonywania kultu religijnego,
 - 7) w których mają siedzibę domy pomocy społecznej,
 - 8) użytkowane przez:
 - a) obce misje dyplomatyczne i specjalne oraz urzędy konsularne,
 - b) członków personelu dyplomatycznego obcych misji dyplomatycznych i specjalnych oraz personelu konsularnego,
 - c) członków personelu administracyjnego i technicznego oraz członków personelu służby obcych misji dyplomatycznych i specjalnych oraz urzędów konsularnych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej stałego miejsca zamieszkania — pod warunkiem wzajemności,
 - d) inne osoby lub instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów lub przywilejów dyplomatycznych albo konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych, a także powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.
2. Zakłady opieki zdrowotnej i weterynaryjne mogą być zajęte wyłącznie na potrzeby wojskowej służby zdrowia lub wojskowej służby weterynaryjnej.
3. Nie podlegają zajęciu grunty podlegające szczególnym formom ochrony przyrody w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 3 niniejszej ustawy.
- Art. 65.** Nieruchomości zajęte na zakwaterowanie przejściowe podlegają zwolnieniu nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia ich zajęcia. Ograniczenia tego nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wojennego, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.
- Art. 66.** Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe następuje na podstawie:
- 1) decyzji administracyjnej wydanej przez:
 - a)⁷¹⁾ starostę wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej — w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem lit. c) oraz d),
 - b)⁷²⁾ przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego — w stosunku do nieruchomości stanowiących własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego,
 - c) dyrektora regionalnej dyrekcji lasów państwowych — w stosunku do obiektów i gruntów leśnych Skarbu Państwa będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe”,
 - d) Prezesa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa — w stosunku do nieruchomości rolnych Skarbu Państwa wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa,
 - 2) pisemnej umowy zawartej przez organ wojskowy z osobą fizyczną lub prawną będącą właścicielem nieruchomości.
- Art. 67.** 1. Decyzję w sprawie zakwaterowania przejściowego organ wydaje na wniosek właściwego organu wojskowego.
2. Wniosek powinien zawierać nazwę lub numer jednostki wojskowej, ilość i rodzaj nieruchomości, czas trwania zakwaterowania oraz termin jego rozpoczęcia i zakończenia.
- Art. 68.** Zajęcie nieruchomości następuje po uprawnieniu się decyzji. Przejęcie i zwrot nieruchomości odbywa się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.
- Art. 69.** 1. Przepisów art. 66—68 nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego i wojennego, ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny.
2. Zajęcie nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie pisemnej decyzji dowódcy jednostki wojskowej, określającej nieruchomości zajęte na zakwaterowanie przejściowe, a także czas jego trwania. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności i doręcza się ją właścicielowi nieruchomości.
- Art. 70.** 1. Należność za zakwaterowanie przejściowe ustala się w drodze umowy z właścicielem nieruchomości przy uwzględnieniu cen rynkowych na danym terenie.
2. Należność wypłaca się właścicielowi nieruchomości po zakończeniu zakwaterowania przejściowego

⁷¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 99 pkt 5 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 99 pkt 5 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

w terminie do 30 dni od dnia zwolnienia nieruchomości. W wypadku gdy zakwaterowanie przejściowe trwa dłużej niż miesiąc, należność wypłaca się co miesiąc z dołu.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego i wojennego, ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny; w takich wypadkach zasady i tryb wypłacania należności za zakwaterowanie przejściowe określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 71. 1. Wokół nieruchomości zajętych na zakwaterowanie przejściowe może być utworzona strefa niebezpieczeństwa na podstawie decyzji wojewody, wydanej na wniosek dowódcy jednostki wojskowej korzystającej z tego zakwaterowania.

2. Strefą niebezpieczeństwa jest obszar gruntu, na którym występuje czasowe zagrożenie zdrowia lub życia osób w niej przebywających, w związku z działaniami wojskowymi.

3. W strefie niebezpieczeństwa obowiązuje zakaz wstępu dla osób nieuprawnionych.

4. W razie objęcia strefą niebezpieczeństwa obszarów zamieszkałych, można zarządzić ewakuację z niej mieszkańców na czas, na jaki obszary te są uznane za strefę niebezpieczeństwa.

5. Decyzja o utworzeniu strefy niebezpieczeństwa powinna określać obszar tej strefy, sposób jej oznaczenia i termin czasowej ewakuacji z niej mieszkańców.

6. O utworzeniu strefy niebezpieczeństwa na obszarach zamieszkałych i wprowadzeniu obowiązku czasowej ewakuacji oraz zakazu wstępu na ten obszar właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest obowiązany poinformować mieszkańców.

Art. 72. 1. W razie utworzenia strefy niebezpieczeństwa, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej⁴⁾ zapewnia pomieszczenia zastępcze dla mieszkańców czasowo ewakuowanych z tej strefy oraz organizuje ich przeniesienie do tych pomieszczeń.

2. Mienie pozostawione przez mieszkańców, po uprzednim protokolarnym przejęciu, zabezpiecza jednostka wojskowa, która zajmuje teren objęty tą strefą.

3. Środki transportu niezbędne do ewakuacji mieszkańców i ich mienia ruchomego dostarcza jednostka wojskowa.

4. Zwrot mienia zabezpieczonego przez jednostkę wojskową następuje na podstawie protokołu.

Art. 73. 1. Za szkody wyrządzone w związku z zajęciem nieruchomości na zakwaterowanie przejściowe

lub z utworzeniem strefy niebezpieczeństwa odpowiedzialność ponosi jednostka wojskowa, o której mowa w art. 72 ust. 2.

2. Za szkodę, o której mowa w ust. 1, uważa się szkodę w mieniu znajdującym się na nieruchomości zajętej na zakwaterowanie przejściowe oraz powstałą wskutek przymusowej ewakuacji z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa lub w mieniu pozostającym w tej strefie.

3. Roszczenie o odszkodowanie ulega przedawnieniu po upływie 3 lat od dnia, w którym szkoda została wyrządzona.

Art. 74. 1. Postępowanie o odszkodowanie wszczyta się na wniosek poszkodowanego.

2. Wniosek o odszkodowanie składa się do dowódcy jednostki wojskowej, która wyrządziła szkodę, a jeżeli miejsce postoju tej jednostki nie jest znane — do dowódcy okręgu wojskowego właściwego ze względu na miejsce powstania szkody.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o odszkodowanie dowódca jednostki wojskowej zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

4. Z przebiegu postępowania wyjaśniającego sporządza się protokół, który powinien w szczególności zawierać:

- 1) opis stanu faktycznego z określeniem rodzaju, rozmiaru i wielkości szkody oraz miejsce i datę jej powstania albo stwierdzenie, że szkoda nie powstała,
- 2) określenie wysokości proponowanego odszkodowania.

5. Protokół podpisuje osoba prowadząca postępowanie wyjaśniające oraz poszkodowany.

Art. 75. 1. Przed wydaniem decyzji dowódca jednostki wojskowej powinien dążyć do zawarcia z poszkodowanym ugody określającej wielkość szkody i sposób jej naprawienia.

2. Naprawienie szkody może nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego lub zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Art. 76. 1. W razie niezawarcia ugody, dowódca jednostki wojskowej wydaje decyzję o sposobie załatwienia wniosku o odszkodowanie.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od daty doręczenia, a także w wypadku niewydania jej przez organ wojskowy w terminie trzech miesięcy od dnia zgłoszenia wniosku o przyznanie odszkodowania, poszkodowany może dochodzić roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Art. 77. Przepisów art. 73—76 nie stosuje się w okresie obowiązywania stanu wyjątkowego i wojennego oraz w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Art. 78. W czasie podróży służbowych i czasowego wykonywania obowiązków poza stałym miejscem służby lub pracy żołnierze i pracownicy wojska korzystają z zakwaterowania w służbowych pokojach noclegowych, hotelach garnizonowych lub w innych placówkach hotelarskich, a w razie braku takich możliwości — z zakwaterowania przejściowego na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 78^{1.73)} 1. Przepisy art. 62, 63 i 65—67 stosuje się odpowiednio w wypadku zaistnienia klęski żywiołowej, nadzwyczajnego zagrożenia środowiska i na czas usuwania ich skutków.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób finansowania przedsięwzięć związanych z zakwaterowaniem osób w warunkach, o których mowa w ust. 1, oraz organy właściwe w tych sprawach.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 79. Kto narusza zakaz wstępu na teren zajęty na zakwaterowanie Sił Zbrojnych lub na teren objęty strefą niebezpieczeństwa,

podlega karze grzywny.

Art. 80. 1. Kto wbrew przepisom ustawy zajmuje samowolnie kwaterę lub lokal mieszkalny albo oddaje je w podnajem lub użyzca,

podlega karze grzywny.

2. Osoba przebywająca w kwaterze lub lokalu mieszkalnym, która w sposób złośliwy lub uporczywy zakłóca osobom zamieszkującym w danym budynku korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego lub pomieszczeń przynależnych do tego lokalu,

podlega karze grzywny.

3. Kto, będąc obowiązany do zwolnienia zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego, opuszcza je bez zawiadomienia o tym Agencji,

podlega karze grzywny.

Art. 81. 1. Kto nie stosuje się do decyzji organu w sprawie oddania na zakwaterowanie przejściowe nieruchomości albo w sprawie usunięcia mieszkańców z terenu objętego strefą niebezpieczeństwa,

podlega karze grzywny.

⁷³⁾ Dodany przez art. 1 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 80, poz. 506), która weszła w życie z dniem 18 lipca 1997 r.

2. Tej samej karze podlega, kto uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z nieruchomości zajętych na zakwaterowanie przejściowe.

Art. 82. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w art. 79—81 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Żołnierze odpowiadają za te czyny na zasadach określonych w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 83. 1.⁷⁴⁾ Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z *Ministrem Skarbu Państwa*⁷⁵⁾, w drodze rozporządzenia, określi:

1)⁷⁶⁾ sposób i szczegółowe warunki:

- a) administrowania kwaterami (lokalami mieszkalnymi) przez Agencję,
- b) przydzielania, zwalniania i zamiany kwater (lokalii mieszkalnych),
- c) wykonywania przeglądów, remontów i konserwacji kwater (lokalii mieszkalnych),
- d) zakres napraw obciążających osobę zajmującą kwaterę (lokal mieszkalny),

2) szczegółowy tryb postępowania w sprawach przekwaterowania żołnierzy i innych osób zamieszkujących w kwaterach lub lokalach mieszkalnych oraz ustalania kosztów przekwaterowania,

3) szczegółowe warunki i tryb oddawania w najem lokali mieszkalnych pracownikom zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz zwalniania tych lokali.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach zakwaterowania przejściowego.

3. Ministrowie *Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa*⁷⁷⁾ oraz Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, mogą określić szczegółowe zasady udostępniania lasów i związanych z nimi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa na

⁷⁴⁾ Zdanie wstępne ze zmianą wprowadzoną przez art. 68 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 10.

⁷⁵⁾ Obecnie: ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, stosownie do art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 19 i art. 25 ustawy, o której mowa w przypisie 34.

⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁷⁷⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw środowiska, stosownie do art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 23 i art. 28 ustawy, o której mowa w przypisie 34.

potrzeby zakwaterowania Sił Zbrojnych oraz szczegółowe zasady korzystania z tych lasów i prowadzenia na nich gospodarki leśnej.

Art. 84. (skreślony).⁷⁸⁾

Art. 84a.⁷⁹⁾ 1. Uprawnienia przewidziane dla Ministra Obrony Narodowej w art. 1 ust. 2 pkt 2 i 3, art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 7, art. 28 ust. 6, art. 35 ust. 3, art. 39 ust. 3, art. 47 ust. 10, art. 48 ust. 2, art. 49 ust. 6, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 58 ust. 8 oraz art. 83 ust. 1 i 3 przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w stosunku do:

- 1) żołnierzy zawodowych, którzy w dniu 31 grudnia 2001 r. pełnili czynną służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo pozostawali w dyspozycji tego ministra,
- 2) emerytów i rencistów wojskowych, którzy zostali zwolnieni z czynnej służby wojskowej z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz członków ich rodzin,
- 3) byłych pracowników wojska oraz pracowników państwowej jednostki budżetowej, o której mowa w ust. 2,
- 4) osób innych niż wymienione w pkt 1—3, które zajmują lokal mieszkalny na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu na czas nieoznaczony,
- 5) w razie śmierci osób, o których mowa w pkt 2—4 — ich zstępnych, wstępnych, pełnoletniego rodzeństwa, osób przysposabiających albo przysposobionych oraz osób, które pozostawały we wspólnym pożyciu małżeńskim, o ile w chwili śmierci mieszkały stale z tą osobą.

2. Zadania Agencji w stosunku do osób, o których mowa w ust. 1, wykonuje utworzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie odrębnych przepisów państwowa jednostka budżetowa — Zarząd Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 85. Do lokali mieszkalnych przydzielonych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów pracownikom jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz osobom nieuprawnionym do kwater stosuje się przepisy o *najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych*²²⁾, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

⁷⁸⁾ Przez art. 17 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 31 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253), który wszedł w życie z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.

Art. 86.⁸⁰⁾ 1. Jeżeli jednostka samorządu terytorialnego²⁾, pracodawca⁵⁰⁾ lub inny właściciel nieruchomości dokonuje sprzedaży lokalu mieszkalnego zajmowanego przez osobę uprawnioną do kwatery i udzieli jej ulgi lub obniżki w cenie nabycia w wysokości niższej niż wynikająca z art. 58 ust. 1 i 2, na wniosek zainteresowanego Agencja przekazuje tę różnicę właściwej jednostce samorządu terytorialnego²⁾, pracodawcy⁵⁰⁾ lub innemu właścicielowi nieruchomości.

2. W wypadku niezastosowania ulgi lub obniżki w cenie nabycia, Agencja przekazuje na rzecz sprzedającego kwotę określoną na podstawie art. 58 ust. 1 i 2.

3. Przy ustalaniu różnicy, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się cenę 1 m² wskazaną przez sprzedającego, jednak nie wyższą niż określona na podstawie art. 47 ust. 4.

Art. 87.⁸¹⁾ 1. Pomoc finansowa przyznana w formie zaliczkowej i bezzwrotnej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów oraz nabycie lokalu mieszkalnego z uwzględnieniem pomniejszenia w cenie nabycia na zasadach określonych w art. 58 i 86 jest ekwiwalentem pieniężnym, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2.

2. Osobie, która otrzymała pomoc finansową na budownictwo mieszkaniowe na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy i zajmuje lokal spółdzielczy o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej minimalnej normy, wypłaca się ekwiwalent pieniężny w wysokości odpowiadającej różnicy między zajmowaną powierzchnią użytkową a powierzchnią przysługującą według zasad określonych w art. 47 ust. 1—5.

3. Jeżeli pozwolenie na budowę domu jednorodzinnego zostało wydane przed dniem 21 lutego 1994 r., zaliczkową pomoc finansową zamienia się na bezzwrotną według zasad i stawek, które obowiązywały w dotychczasowych przepisach na dzień upływu trzech lat od otrzymania tego pozwolenia. Do osób, którym trzyletni okres od otrzymania pozwolenia upływa po dniu 1 stycznia 1996 r., stosuje się stawkę, o której mowa w art. 47 ust. 4.

4. Organem właściwym do zakończenia spraw dotyczących przyznanej pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, jest dyrektor oddziału rejonowego Agencji.

5. Wydatki na cele określone w ust. 2 i 3 pokrywane są ze środków finansowych przeznaczonych na ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2.

⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w przypisie 19.

Art. 88. 1. Przepisów art. 24 ust. 3 i 4 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową jako służbę stałą przed dniem wejścia ustawy w życie.

2. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia ustawy w życie pobierają równoważnik pieniężny, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy powołanej w art. 93 ust. 1, zachowują prawo do jego otrzymywania do czasu zrealizowania uprawnień wynikających z art. 24 ust. 1 lub 2.

3. Przepis art. 55 ust. 2 pkt 4 stosuje się również do budynków oddanych do eksploatacji przed dniem wejścia ustawy w życie.

Art. 89. Do czasu uregulowania w odrębnej ustawie form zadośćuczynienia z tytułu utraty mienia i zasad przywracania własności osobom, które na podstawie *art. 81 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446, Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601)*⁸²⁾ złożyły wniosek o zaliczenie wartości mienia nieruchomego pozostawionego poza granicami kraju w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r., nie zalicza się wartości tego mienia na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości

⁸²⁾ Obecnie: odpowiednie przepisy ustawy, o której mowa w przypisie 5.

wchodzących w skład zasobu Agencji, jeżeli osoby te skorzystały z pomniejszenia ceny sprzedaży, o której mowa w art. 58, w wysokości równej lub wyższej od wartości tego mienia.

Art. 90.—92. (pominięte).⁸³⁾

Art. 93. 1. Traci moc ustawa z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 19 i z 1994 r. Nr 10, poz. 36), z zastrzeżeniem art. 94 ust. 2.

2. Do czasu zrealizowania uprawnień, o których mowa w art. 88 ust. 2, zachowują moc dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące równoważnika pieniężnego.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, jeżeli nie są z nią sprzeczne, z zastrzeżeniem ust. 2.

Art. 94. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁴⁾, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy rozdziałów 4—6 oraz art. 86—91 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.

⁸³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

⁸⁴⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 26 lipca 1995 r.